

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, CD og DF) mod 7 (FP og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om film.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).

(Fremsat 30/10 96. Første behandling 20/11 96. Betænkning 5/2 97. Anden behandling 18/2 97. Tillægsbetænkning 19/2 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Nogle gange går tingene utilladelig sjusket og hurtigt, og jeg vil gerne påtage mig ansvaret for ét sjuskeri.

Jeg kom til at sige, at SF vil stemme imod ændringsforslag nr. 1. Det vil vi ikke, det skal vi nok stemme for. Jeg troede faktisk, det var kommet med i den forrige pulje, og derfor var jeg ikke opmærksom på det. Derimod var jeg blevet opmærksom på den, synes jeg, ganske voldsomme forringelse af forbedringerne af beskyttelsen af børnene, som ministerens ændringsforslag er udtryk for.

Jeg kan forstå, at det, ministeren nu foreslår, har alle andre købt lige hen over bordet, for det har ikke været til grundig diskussion. Det er rigtigt, at der har været en masse for at brokke sig, og vi har fået en masse henvendelser fra folk. Men jeg har ikke hørt nogen diskussion i anledning af, at man nu siger, at med hensyn til en bestemt type af disse film, som kan være meget uhyggelige for små børn, er det godt nok, hvis

der er voksne med. Jeg ved dog, at man f.eks. diskuterede Disneys film, fordi der er nogle af dem, der er forrygende uhyggelige; men hvis man holder far eller mor i hånden, når man er 4, 5 og 6 år, og ikke bare en storesøskende, der er sat til at passe én, er de gode nok.

Men nu har vi pludselig fået et forslag, som indebærer, at 7-års-grænsen ikke er det papir værd, den er skrevet på. Hvis vi taler om 11-års-grænsen, er den noget værd – det medgiver jeg – men det er den alligevel ikke i de forholdsvise alvorlige tilfælde, hvor forældrene sender børnene af sted alene, fordi Disney lyder som noget, man kan hygge sig med derhjemme, og så overser de måske, at den er frarådet, fordi de er så sarte i filmcensuren.

Jeg er simpelt hen meget, meget ked af pludselig at møde det ændringsforslag i tillægsbetænkningen. Jeg anede ikke, at ministeren havde fået den, synes jeg, lidt klodsede idé at ophæve beskyttelsen af de 7-årige.

Vi har fået en henvendelse fra Børnerådet, som er lige så forskrækket som jeg over, at det, vi var så glade for, alligevel er blevet molesteret igen på et ret alvorligt punkt. Jeg ved ikke – det er meget sent, men vi har jo ikke haft andre lejligheder til at drøfte det, det hele lå jo færdigt i udvalget, og der var ikke noget at tage fejl af – men jeg vil sige, at vi undlader at stemme til lovforslaget, for det er ikke godt nok. Jeg synes, det er en så trist forringelse, ministeren har lavet, og jeg tror såmænd, det skyldes sjusk; men det hjælper jo ikke noget, det kommer til at stå i loven nu, og det er faktisk ret alvorligt, så det vil jeg hermed beklage og selvfølgelig fastholde, at vi med alle de kræfter, vi har, stemmer imod ændringsforslag nr. 2.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes, at ændringsforslaget og tillægsbetænkningen meget klart viser, at der ligesom er to veje at gå i dette censurspørgsmål. Det ene ville være at fastholde den gamle ordning, som vi er imod, fordi den laver en unødigt kriminalisering, og i stedet gå over til det, som vi synes er reelt: Der skulle være en ren ledsageordning hele vejen igennem, forstået på den måde at man brugte al sin energi på at forklare de voksne, at denne film er altså ikke egnet for børn af de og de grunde, og derfor bør I ikke tage børnene med ind og se den. Det ville være en konkret, kontant vejledning.

Men nu laver man et system, hvor man siger, at den og den film er ikke egnet, og med det

samme ændrer sin argumentation og siger, at den er egnet, hvis forældrene går med. Jeg mener, det er en utrolig dårlig vejledningsordning, man har lavet.

Vi rejste på et ordførermøde et spørgsmål om, hvordan man egentlig skulle forholde sig til de eksisterende film for 7-årige, og jeg kan se, at man nu har indset, at det var en kompliceret sag. Man skulle faktisk omcensurere alle de film, der i dag er forbudt for børn under 7 år, for i dag er det jo en vejledning, der skal foretages her, og der er forbud for børn på 11 og 14, 15 år. Det, man har lavet nu, er et utrolig bureaukratisk og kompliceret system.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Er det så ikke sådan, at hvis en film får prædikatet uegnet for børn under 11 år, må forældrene gerne bryde forbudet for børn mellem 7 og 11 år, men ikke for børn, der er under 7 år? Sådan tolker vi det. Så vidt jeg kan forstå, kommer der slet ikke nogen særlig vejledning for børn under 7 år, hvor man siger: Denne film er egentlig egnet for alle, men tag børnene under 7 år i hånden, når I går ind og ser den, for den er lidt uhyggelig på nogle punkter. Det synes jeg er en stor mangel i forhold til den eksisterende censurordning, for den er faktisk vejledende for dem, der er 7 år.

Jeg vil gerne bede ministeren sige helt klart, om det er en rigtig udlægning, for så må jeg sige, at det teoretisk set i hvert fald er lidt et skridt i den rigtige retning at udvide ledsagesystemet, som vi har det nu. Men det giver bare ikke nogen særlig god vejledning for dem, der er under 7 år, så jeg vil spørge ministeren: Vil forslaget medføre, at når der er tale om en film, som i princippet kan tales at ses af alle, vil der ikke være en vejledning, som siger, at man bør tage børn under 7 år i hånden, når man går ind og ser den?

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg medgiver fru Margrete Auken, at der er liberaliseret lidt i det ændringsforslag, der er stillet. Vi har gjort det efter at have studeret medieviolensrapporten en gang til og forstået, at der for de under 7-årige stadig vil være den vejledning, hr. Bent Hindrup Andersen spørger om, nemlig at det ikke vil være tilrådeligt at gå ind og se den, men det kan lade sig gøre, hvis forældrene eller de voksne, der har ansvaret for børnene, er klar over det. Sådan vil det være, og det er også et svar til Bent Hindrup Andersen og fru Margrete Auken: 7-års-grænsen bliver kun definitiv for børn op til 11 år.

Det, der fremover sker i praksis med hensyn til de 7-årige med de ændringsforslag, der er lavet, er, at der fortsat vil være en vejledning om, at de ikke bør se filmen, men det bliver ikke forbudt. Dermed løser vi det såkaldte Disney-problem, som har været rejst af en række fagfolk og på baggrund af en række henvendelser, som vi har taget til os.

Vi synes, der er en fleksibilitet og en forbedring, som i øvrigt var tiltænkt, i lovforslaget, som det forelå. Det fremgår også af en række af de svar, vi har tilstillet udvalget undervejs, men vi har fundet det nødvendigt at gøre det eksplicit i loven, og derfor har vi stillet ændringsforslagene.

I øvrigt takker jeg for, at SF stadig mener, at vi er kommet et stykke i den rigtige retning med de ændringer af lovforslaget, der er foretaget før anden- og tredjebehandlingen.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil virkelig beklage, at vi ikke har haft lejlighed til at snakke sammen, inden ændringsforslaget kom frem, for hvis det var, som ministeren siger, at man skulle tage hensyn til de relevante indvendinger, der kom om f.eks. Disney-filmene, skulle det ikke have været udformet på den måde. Det skulle have været udformet således, at 7-års-grænsen var en forældreledsageordning, i stedet for at lave noget som det, der lå i mellemforslaget, så de kunne blive decideret forbudt for børn under 7 år. Det er rigtigt – det medgiver jeg – at det lå der i det første forslag, og bortset fra, at man ikke ville ændre ved det gamle, gjorde det så ikke så meget, for der var stort set tale om film, der var vurderet én gang. Jeg medgiver, at der er sket en forbedring, men den taber altså meget af sin værdi, i og med at der kun bliver vejledning.

Jeg er ikke enig i hr. Bent Hindrup Andersens udlægning af tingene, men til gengæld nok enig i, at det er ret indviklet, for ellers var vi næppe havnet i denne situation. Men jeg beklager altså meget, at netop dér, hvor der havde været allermost brug for forældreledsageordningen af hensyn til de små, findes den ikke.

Man laver en grænse, hvor man siger, at af børn op til 11 år er det kun de 7-11-årige, der kan rammes, om jeg så må sige. De kan komme med, hvis far og mor er med. Men præcis for de film, man kunne drømme om at tage børn med ind til, f.eks. mange Disneyfilm, er det altså meget letsindigt at give et budskab til forældrene om, at det gør ikke så meget, hvis I ikke er

med. Jeg tror, det måske er et af de områder, hvor der er allermost brug for det. Sådan nogle film, som er formidabelt dygtigt lavet, gør jo meget mere indtryk på små børn end krigsfilm og den slags ting. Det er det, der er det gode ved dem, og derfor er det godt, at børnene kan have far og mor i hånden, når de ser sådan nogle film.

Jeg beklager meget, at noget, som egentlig skulle være en forbedring, for en hel dels vedkommende blev noget bras. Jeg beklager også meget, at vi ikke fik snakket sammen, og jeg forstår ikke rigtig, hvordan det er gået til. Det kan godt være, kulturministeren siger, at der ikke er nogen grund til at snakke med SF om det, og det må jeg jo så tage til mig. Vi stemmer som sagt imod det ændringsforslag, og vi undlader at stemme til det endelige forslag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ja, det er kompliceret stof, når man går ind og laver en halv løsning, og det er svært at gennemskue, hvad der reelt er tale om.

Men sådan som jeg hørte ministerens udlægning, vil jeg anbefale Enhedslisten at stemme for ændringsforslaget. Der ligger det i det, at 7-årsgrænsen nu er en vejledende grænse, undtagen når det drejer sig om film, der frarådes for børn under 11 år. Så fungerer bestemmelsen som et stop, og det vil sige, at man i realiteten har den mulighed, at selv om de Disneyfilm, som er blevet omtalt, bliver godkendt for alle, vil der stadig være en vejledning, der siger, at her bør man ledsage børnene. Det er jo ikke det samme, som der står i pkt. 2, nemlig at film godkendes for alle, men frarådes for børn, der ikke er fyldt 7 år.

Men der kan godt være et mellemliggende niveau, og det var her, jeg havde håbet på en virkelig detaljeret vejledning af forældrene, der sagde, at f.eks. denne Disneyfilm er godkendt for alle, men det tilrådes, at man går ind med børnene i hånden. Jeg opfattede ministerens udsagn som et tilsagn om, at Medierådet godt kan komme med en kommentar til film, der er godkendt for alle, og give en vejledning for de børn, der er under 7 år.

Sådan som det udlægges, er det tydeligt, at f.eks. fru Margrete Auken og jeg angriber problemet ud fra lidt forskellige synsvinkler. Men jeg opfatter det sådan, at der nu er en vejlederordning for børn under 7 år, og sådan som ministeren har udlagt det, kan vi stemme for ændringsforslaget.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg skal bare meget kort her til sidst sige til fru Margrete Auken, at dette forslag har jo været længe undervejs. Det er fremsat den 30. oktober, betænkningen blev udsendt før juleferien, og det, vi har gjort med de ændringsforslag, der er stillet efter andenbehandling, er blot at præcisere nogle intentioner, der allerede var indbygget i loven. Mere er der fra min side ikke at sige om den sag. Jeg mener, vi er landet godt med det resultat, vi har diskuteret os frem til i den proces, der har været sat i gang her i 1997.

Til hr. Bent Hindrup Andersen: Jeg kan kun bekræfte, at set fra mit synspunkt synes jeg ikke, det er en halv løsning. Men jeg kan bekræfte den fortolkning, hr. Bent Hindrup Andersen kom med vedrørende 7-års-reglen og den vejledning, der fortsat vil finde sted, og derfor er jeg glad for, at Enhedslisten kan stemme for ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er ikke uenig med ministeren i, at loven har været længe undervejs. Det var jo heller ikke det, vi snakkede om. Vi snakkede om, hvad der er sket mellem anden og tredje behandling, for der er pludselig kommet et ændringsforslag ind, som ikke er drøftet igennem. Det kan godt være, det er drøftet igennem med vennerne – det skal jeg jo ikke kunne sige, og det falder så tilbage på vennerne – men det er i hvert fald ikke drøftet igennem med os. Så kan ministeren sige, at det behøver vi heller ikke. Det er fuldstændig rigtigt. Vi er ikke nødvendige for, at det her går igennem.

Det havde været meget smart, hvis man i sin tid havde drøftet hele censurproblematikken igennem med SF, så man ikke havde stået med miseren. Da var det også kun os og Børnerådet, der gjorde opmærksom på, at den var gal, og så kom der en hel del andre, men nu er det altså alligevel lykkedes dele af filmindustrien at komme igennem med noget. Derfor vil jeg så sige, at jeg håber, at man måske kan få formuleret den vejledningsbestemmelse på en sådan måde, at den virkelig siger til forældrene, at det er alvor det her. Det, som er det gode i ændringsforslaget, er, at det åbner for disse branduhyggelige Disneyfilm, og det dårlige er, at man siger, at det med forældreledsagelsen ikke spiller nogen synderlig rolle. Så jeg håber, man får sådan en formulering ind.

Og så vil jeg sige, at det er altså sket enormt hurtigt; det er sket mellem anden og tredje behandling. Det var i hvert fald nogle andre ting, som jeg havde sendt til udvalget. Der snakkede vi bare om at åbne muligheden for disse film. Det var jeg enig i. Pludselig får jeg et ændringsforslag stukket i hånden, færdigt og tiltrådt, og hvad ved jeg, hvor der står, at det ikke længere har nogen bindende betydning i forhold til forældreansvaret. Det er det, jeg beklager.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, vi har forholdt os til indtil nu, er jo ændringsforslaget til L 43. Der er det sådan, at vi vil kunne stemme for censurdelen, sådan som den ser ud nu, hvis det var fremsat som et selvstændigt lovforslag.

Nu er det desværre sådan, at ministeren har valgt at fastholde det sammenkædet med lovforslaget om filmloven. Og det gør så, at vi kommer til at stemme imod det samlede lovforslag, for vi er ikke tilfredse med det kompetenceforhold, der ligger i ordningen, mellem de rådgivende organer og direktionen i filmhuset. Det er ikke ændret i den retning, som vi gerne ville have haft det.

Vi frygter, at det bliver en forringelse af den danske filmlov, der kommer ud af hele komplekset med ordningen, som den er skruet sammen nu. Og jeg kan så kun beklage, at vi derfor så også kommer til at stemme imod censurordningen, som vi nu ellers synes er et skridt i den rigtige retning væk fra den eksisterende statscensur.

Så vi stemmer imod det samlede lovforslag, og jeg forstår, at ændringsforslaget ikke kommer til afstemning.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 92 stemmer (S, V, KF, RV, CD og DF) mod 7 (FP og EL); 9 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 122: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande.

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 11/12 96. Første behandling 17/1 97. Betænkning 5/2 97. Anden behandling 20/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL, CD og DF) mod 3 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 32: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefritagelse for legater fra Carnegies Bølnningsfond for Heltemod).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 22/10 96. Første behandling 28/11 96. Betænkning 5/2 97. Anden behandling 20/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.